

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ
Fidesz - Magyar Polgári Szövetség
Képviselőcsoportja

Száma: FK-5/2009

Írásbeli kérdés

Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

„Milyen konkrét lépéseket kíván tenni az öngyilkosságok számának csökkentése érdekében?” címmel a Hárszabály 91. §-a alapján kérdést kívánok benyújtani Székely Tamás egészségügyi miniszterhez. A kérdésre a választ írásban kérem.

Tisztelt Miniszter Úr!

Huszonöt éven át folyamatosan csökkent az öngyilkosságok száma Magyarországon. 2007 óta azonban – szakemberek véleménye szerint a pszichiátriai ellátás helyzetének megrendülésével párhuzamosan – stagnálást mutatnak a statisztikák.

Az öngyilkossági halálozások döntő többségénél jelentős szerepet játszanak a pszichés megbetegedések. A leggyakoribb ok a depresszió, de egyéb lelki és szenvedélybetegségeknek is közük lehet az öngyilkossághoz. Miután nemzetközi és hazai kutatások nyomán sikerült az egészségügyben széles körben ismertté tenni, miképpen diagnosztizálható a depresszió és milyen módszerekkel kezelhető, huszonöt éven át folyamatosan csökkent az öngyilkosok száma Magyarországon.

Mióta adatokat gyűjtenek az öngyilkosságról, Magyarország sajnos az élvonalba tartozott Európában. A nyolcvanas évek közepén százezer lakosra évente 46 öngyilkos jutott, míg jelenleg százezer ember közül 23 követ el öngyilkosságot. Az eddig tapasztalt pozitív folyamat azonban – amelynek során akár évente négy-öt százalékkal is csökkent az öngyilkosok száma – 2007-ben, az év elején megállt.

Miközben az öngyilkosságok száma csökkent, a depresszióval kezelték aránya, az antidepresszáns gyógyszerek forgalma közel tízszeresére nőtt – nyilatkozta a közelmúltban a sajtónak Rihmer Zoltán professzor, akadémiai doktor, pszichiáter és neurológus szakorvos. Azok az emberek, akik annak előtte valamilyen fel nem ismert vagy nem kezelt pszichiátriai betegség miatt kilátástalannak érezték életüket, és nagy valószínűséggel öngyilkosságot követtek volna el, orvosi kezelés alá kerültek, s így megmenekültek.

A közelmúlt óta megfigyelhető stagnálás főleg a pszichiátriai intézményrendszer helyzetének romlásával, a szakma lehetőségeinek beszűkülésével magyarázható. Rihmer állítja: az utóbbi időkben a pszichiátria más orvosi szakmákhoz képest is rosszabb helyzetbe került, erről a területről az átlagosnál többen mennek külföldre, s kevés az utánpótlás. A depresszió hatásos leküzdését biztosító antidepresszánsok forgalma pedig csökken.

Kérdezem Miniszter Úrtól:

Milyen konkrét lépéseket tett eddigi működése alatt, s milyen további intézkedéseket tervez a közeljövőben Miniszter úr a magyarországi öngyilkosságok számának csökkentése érdekében?

Mit kíván tenni annak érdekében, hogy megakadályozza a pszichiátriai ellátás szakképzett orvosainak és ápolóinak elvándorlását?

Tesz-e lépéseket a pszichiátriai ellátórendszerből kiesett orvosok és ápolók utánpótlásának biztosítása érdekében?

Sikerült-e végleges megállapodásra jutni egy új epilepsziacentrum létrehozásáról a szakma képviselőivel? Pontosan mikortól kezdi meg működését az OPNI felszámolásával tönkretett szakmai műhely?

Elismerik-e végre, hogy súlyos hiba volt megszüntetni a magyar pszichiátria központi intézetét, mely számos világszínvonalú szakmai műhely működését biztosította?

Tisztelettel várom érdemi válaszait.

Budapest, 2009. március 18.

Balog Zoltán
Fidesz - Magyar Polgári Szövetség